

הַשֶּׁמֶשׁ בָּנִי אֲמִי נִחְרוּ-בִי שִׁמְנִי

רק מפני שחטאתי כאשר הערב רב פיתו אותי לבוא

נִטְרָה אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי

ולעבוד את העגל [האלילים], ואת אלוקי אבותי

לֹא נִטְרָתִי: הַגִּידָה לִּי

הפסקתי לעבוד. שואלת כנסת ישראל: הסבר לי

שֶׁאֶהְבָּה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה

ה' אהוב נפשי, איך הפקרת את צאני [ישראל]

אֵיכָה תִּרְבִּיץ בַּצְהָרִים שְׁלֵמָה

האיך השכבת אותם בסכנת הגלות, אין זה לכבודך

אֶהְיָ כַעֲטִיָּה עַל עֲדָרִי

שרעיתך (כנ"י) תתאבל על צאנה לעיני האומות אשר להם

חֲבֵרִיד: אִם-לֹא תִדְעִי לִךְ

רועים נאמנים. אם את חוששת על צאנך

..... מהיר-לשמוע .....

לי על שאני גלמודה ושחורה, כי בסיני אהבני ה', ורק כשהערב רב פיתו אותי לעגל והושחרתי בחטאים עזבני ה'.
(ז) תוהה כנסת ישראל: הסבר לי ה' הרועה, איך נטשת את צאנך בגלות, ואם יוכחדו ע"י האומות שמך יתחלל, כי גידו שרועי הגויים נאמנים ושל ישראל לא נאמן. (ח) ומשיב ה':